Annus I - Vol. I Die 15 Februarii 1909 Num. 4

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ACTA PII PP. X

LITTERAE APOSTOLICAE

QUIBUS ECCLESIA S. LAURENTII IN LUCINA DE URBE EVEHITUR AD BASILICAE MINORIS DIGNITATEM.

PIUS PP. X

Ad perpetuam rei memoriam. — Satis constat ecclesiam S. Laurentii in Lucina, vetustate, structura et artis operibus insignem inter praecipuas almae huius Urbis iure meritoque esse accensendam. Hoc enim templum primus est presbyteralis titulus post basilicas patriarcales, atque in praenobili Urbis regione situm, et populi frequentiâ et divini cultus splendore summopere floret. Iamvero cum in ipsum templum iuxta tenorem apostolicarum litterarum, quarum initium *Susceptum*, quasque edidimus IX Kalendas Novembris anno MDCCCCVI, propediem sit transferendum Capitulum S. Angeli in foro piscium, quod titulum assumet Capituli S. Michaelis archangeli ad S. Laurentii in Lucina, ipsiusque Capituli Canonici Nos enixis precibus flagitaverint, ut ecclesiam, tot tantisque nominibus conspicuam, peculiari honoris titulo cohonestare dignaremur, votis hisce annuendum, libenti quidem animo, existimavimus. Quare, motu proprio, atque ex certa scientia et matura deliberatione Nostris deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium vi, ecclesiam S. Laurentii in Lucina de Urbe ad basilicae minoris dignitatem evehimus, illique honores omnes et privilegia conferimus quae minoribus almae huius Urbis Nostrae basilicis de iure competunt. Decernentes, praesentes litteras firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, illisque, ad quos spectat et spectare poterit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos iudicari et definiri debere, atque irritum et

inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari. Non obstantibus Nostra et Cancellariae Apostolicae regula de iure quaesito non tollendo, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis ceterisque, speciali licet atque individua mentione et derogatione dignis, in contrarium facientibus quibuscumque.

Datum Romae apud S. Petrum sub anulo Piscatoris, die XXVII Novembris MDCCCCVIII, Pontificatus Nostri anno sexto.

L. ✠ S. R. CARD. MERRY DEL VAL, *a secretis Status.*

EPISTOLA

AD AEMILIUM KELLER COMITEM, PARISIOS

Dilecte fili, salutem et apostolicam benedictionem. — Ea quidem placuit significatio grati animi, quam nomine utriusque *Comitatus*, quibus praesides, ipse Nobis dabas, quod instituta rite quaestio de habendis Ioannae Arcensi honoribus beatorum caelitum, mature, auctoritatis Nostrae suffragio, processisset. Ideo praesertim placuit, quia intelleximus, vobis in hac etiam causa Nostrum Galliae amorem esse perspectum. Si enim et patrocinium et exemplum magnanimae virginis a Nobis hodie genti vestrae obiicitur, nostis quo spectemus; nempe ut illa, tamquam auctore ac duce, boni omnes ad defendendam religionem utantur: propterea eaque studeant aliquando eam inter se confirmare concordiam, quae una spem salutis communis continet. Hoc nobis maxime in votis esse scitis: et quoniam ut id ipsum eveniat optime elaboratis, Nos Deum rogamus, laetos laborum fructus vobis tribuat. Nec vero arbitramur melius Nos posse referre vobis gratiam pro iis, quae pie Nobis precabamini. Auspicem autem divinorum munerum, ac testem paternae benevolentiae Nostrae, tibi, dilecte fili, tuisque sociis apostolicam benedictionem peramanter impertimus.

Datum Romae apud S. Petrum die XX Ianuarii MCMIX, Pontificatus Nostri anno sexto.

PIUS PP. X

S. CONGREGATIO CONSISTORIALIS

DECRETUM

QUO EPISCOPI CONVOCANTUR UT CONSISTORIIS INTERSINT, ANTE FESTUM ASCENSIONIS D. N. I. C. HABENDIS.

Antequam ad solemnem canonizationem beatorum Confessorum Iosephi Oriol, e clero Barcinonensi, et Clementis Mariae Hofbauer, e congregatione SSmi Redemptoris, deveniat, SSmus Dominus noster Pius PP. X, ceteris quae iuxta canonicas sanctiones requiruntur expletis, constituit insuper in re tanti momenti Episcoporum sententiam exquirere. Quapropter praesenti S. Congregationis Consistorialis decreto mandat, ut omnes et singuli Praesules, qui sunt intra centesimum ab Urbe lapidem, nisi grave aliquid obstet, Romam decem dies ante festum Ascensionis D. N. Iesu Christi petant, ut Consistoriis haberi solitis interesse possint. Ceteros Italiae et proximarum regionum Archiepiscopos et Episcopos, ut romanum iter ad eumdem finem aggrediantur, peramanter invitat. Remotiores vero de hac tam iucunda et extraordinaria solemnitate certiores reddit. Ne autem frequentibus ad Urbem itineribus nimium graventur Episcopi, Sanctitas Sua benigne indulget, ut, qui hac occasione Romam adiverint et memoratis solemniis interfuerint, exempti evadant ab obligatione visitandi sacra Limina primâ proximâ vice.

Datum Romae ex aedibus Secretariae eiusdem sacrae Congregationis, die 27 Ianuarii 1909.

C. Card. De Lai, *Secretarius.*

L. ✠ S. Scipio Tecchi, *Adsessor.*

MONITUM

Rmi Archiepiscopi et Episcopi qui, iuxta relatum S. Congregationis Consistorialis convocationis decretum, Romae sacris canonizationis solemniis intererunt, oportet ut quamprimum subscripto Apostolicarum Caeremoniarum Praefecto (*Via del Quirinale 45, scala 3a, palazzo Rospigliosi*) per epistolam significent quo circiter die venturi sint, ut Praesulum numerus opportune cognoscatur, et ipsi schedulas, intimationes, nec non a S. Rituum Congregatione canonizandorum acta pro Consistoriis, tempestive accipere possint.

Ne vero apostolici cursores in schedularum distributione ancipites haereant de Episcoporum domiciliis, oportet ut ipsi Archiepiscopi et Episcopi in scriptis eumdem Caeremoniarum Praefectum de suo quisque domicilio certiorem faciant.

Iidem Antistites secum deferent vestes praelatitias laneas violaceas, cum mantelletto pariter laneo violacei colori, biretum, rocchetum, pluviale simplex ex lama argentea, sin minus ex serico damasceno albo, amictum, mitram lineam ex tela alba, et cappam laneam violaceam pro Consistoriis, pellibus ermellineis ornatam.

Antistites autem cardinalitia dignitate praefulgentes, praeter vestes et cappas cardinalitias tam rubei quam violacei coloris, cum pellibus ermellineis, pro die solemnis canonizationis habebunt calceos rubeos, amictum, planetam albam opere phrygio aureo distinctam, mitram serico–damascenam cum vimpa, et superpelliceum pro capellano caudatario, qui induet vestem sericam violaceam, cum crocea lanea violacei pariter coloris.

De mandato SSmi D. N. Papae.

Romae, die 14 Februarii 1909, Dominica in Sexagesima.

Franciscus Riggi,

L. ✠ S. *Proton. Ap., Caerem. Praefectus.*

S. CONGREGATIO DE RELIGIOSIS

I

ORDINIS FRATRUM MINORUM

DE ITERANDA EXPLORATIONE VOLUNTATIS SINGULARUM MONIALIUM ANTE VOTORUM SOLEMNIUM NUNCUPATIONEM.

Beatissime Pater,

Fr. Bonaventura Marrani, Procurator generalis Ordinis Fratrum Minorum, se ad Sanctitatis Tuae pedes provolvit et, ut plurium tum ministrorum provincialium quum monialium sui Ordinis dubiis occurrat, sequentia exponit:

Sacra Tridentina synodus (*sess.* XXV, *cap.* 17, *de Regul.*), haec quoad vestitionem monialium earumque professionem constituit: « Libertati pro-« fessionis virginum Deo dicandarum prospiciens, sancta synodus statuit « atque decernit ut puella, quae habitum regularem suscipere voluerit..., « non ante eum suscipiat, nec postea ipsa vel alia professionem emittat, « quam exploraverit Episcopus, vel, eo absente vel impedito, eius Vica-« rius, aut aliquis..... ab eis deputatus, virginis voluntatem diligenter, an « coacta, an seducta sit, an sciat quid agat ». Quum vero Summus Pontifex Leo fel. rec. XIII, per decretum S. Congregationis Episcoporum et

Regularium die 3 Maii 1902 latum edixerit ut, non secus quam in religionibus virorum etiam in sanctimonialium monasteriis, in quibus solemnia nuncupantur vota, praemittantur solemnibus votis simplicia triennium saltem duratura; hinc sequens dubium exortum est, cuius congruam in editis iam ipsius decreti solutionem minime reperit: *num ante professionem votorum solemnium sanctimonialis voluntas, quae ante vestitionem professionemque votorum simplicium, iuxta S. Concilii Tridentini praescripta, fuerit legitime explorata, denuo sit exploranda?*

Super quibus humillimus orator opportunam declarationem reverenter postulat.

Et Deus, etc.

Ex audientia SSmi habita ab infrascripto Cardinali S. Congregationi de Religiosis Praefecto, die 19 ianuarii 1909; Sanctitas Sua, re mature perpensa, supra relato dubio responderi mandavit prout sequitur: *Attenta ratione solemnitatis votorum, iteranda est exploratio voluntatis singularum monialium ante votorum solemnium nuncupationem.*

Datum Romae ex Secretaria eiusdem S. Congregationis Negotiis religiosorum sodalium praepositae, die, mense et anno ut supra.

Fr. I. C. Card. Vives, *Praefectus.*

L. ✠ S. D. Laurentius Janssens, O. S. B., *Secretarius.*

II

DECRETUM

QUO APPROBANTUR AD DECENNIUM CONSTITUTIONES CONGREGATIONIS MISSIONARIORUM « DE LA SALETTE ».

Rmus P. Iosephus Perrin, Superior generalis congregationis Missionariorum vulgo *de la Salette*, una cum suis generalibus Adsistentibus, vota quoque depromens omnium suae congregationis alumnorum, post iam indulta decreta quum laudis tum approbationis Instituti, Sanctissimum Dominum nostrum Pium Papam X enixis precibus rogavit, ut, attenta ipsiusmet Instituti per plures orbis partes postremis hisce temporibus diffusione, approbationem constitutionum eiusdem congregationis benigne tribuere dignaretur, eo quoque fine, ut omnes sodales strictioribus inter se et ipsi Instituto vinculis devinciantur.

Quum autem Emi et Rmi Patres Congregationi religiosorum sodalium praepositi, in generali coetu subsignata die ad Vaticanum coadunato, ad relationem Emi Dni Cardinalis Francisci Cassetta, rem maturo

examine perpenderint, respondendum censuerunt, ut praedictae constitutiones, prouti in exemplari authentico sacrae Religiosorum Congregationi exhibitae sunt, ad experimentum decennii iugiter approbarentur, modificationibus rite servatis, quae in eodem exemplari ex officio peractae sunt. Contrariis non obstantibus quibuscumque. Die 29 Ianuarii 1909.

Quibus omnibus Sanctissimo Domino nostro Pio Papae X per infrascriptum Secretarium sacrae Congregationis religiosorum sodalium relatis, Sanctitas Sua sententiam sacri ipsius Consilii benigne approbare et confirmare dignata est, die 1 Februarii, eodem anno.

Fr. I. C. Card. Vives, *Praefectus.*

L. ✠ S.

D. Laurentius Janssens, O. S. B., *Secretarius.*

S. CONGREGATIO RITUUM

I

AURELIANEN.

DECRETUM BEATIFICATIONIS ET CANONIZATIONIS VEN. SERVAE DEI IOANNAE DE ARC VIRGINIS, AURELIANENSIS PUELLAE NUNCUPATAE.

Super dubio: *an, stante approbatione virtutum et trium miraculorum, tuto procedi possit ad solemnem eiusdem ven. Servae Dei beatificationem.*

Virorum, qui militari laude antecellunt, etsi summa sit apud homines opinio ac dignitas, nihilominus vix accidit ut eorum non sint obscurata trophaea, sive propter causam inique susceptam, sive propter abusum victoriae, sive denique ob hanc ipsam nimis magno emptam planeque luctuosam. Pulcherrimus omnium triumphus illorum est, qui sibi primum imperare suisque cupiditatibus inferre bellum didicerunt; deinde, si oportuerit arma etiam terrena conferre, vires omnes nervosque a religione sumunt, cum regio vate canentes: *si consistant adversum me castra, non timebit cor meum* (Ps. XXVI, 3). Purissima igitur luce renidet admirandae virginis Arcensis vexillum, in quo non tam inscribi possit *gesta Dei per Francos*, quam potius *cadet Assur in gladio non viri* (Is. XXXI, 8). Pro fideli enim gente, *nova bella elegit Dominus* (Iudic. v, 8), immissaque in aciem filia plebis contra hostes gallici nominis *de caelo dimicatum est* (ib., v, 20).

Qui res gestas magnanimae pientissimaeque puellae Aurelianensis omni exuunt divinae virtutis instictu, ad humanae tantum opis facultatem eas

dimetientes, hi profecto ignorare videntur, hinc quae fuerit feminae sanctitas, hinc quae patrata per ipsam inaudita facinora; utraque res enim altera alterius ope confirmatur. Venerabilis autem Dei serva Ioanna, tum intra domesticos parietes atque in custodia gregis, tum in castrorum tumultu, *timebat Deum valde, nec erat qui loqueretur de illa verbum malum* (Iudith, VIII, 8). In sua vero innocentia et modestia, cum reliquarum comitatu virtutum, *prodigia facientem Dominum invocavit, qui, non secundum armorum potentiam, sed, prout ipsi placet, dat dignis victoriam* (II, Mac., XV, 21). Nec in media militari licentia quidquam detrimenti passa est eius virtus, caelesti custode ipsam protegente, ut in Iudith, XIII, 20: *custodivit me angelus eius, et hinc euntem et ibi commorantem et inde huc revertentem.* Quod si adiuncta spectentur singula, quibus ipsa non muliebre opus absolvit, sive militaris prudentia, sagacia, consilium, sive multiplex rerum cognitio, praesertim divinarum, sive arcanorum prospicientia, sive cetera denique superna dona iuxta illud Isaiae, XLV, 3: *dabo tibi thesauros absconditos et arcana secretorum;* ea omnia profecto divinitus acta esse patebit, de humilique puella, ad humanae confusionem superbiae, fuisse dictum a Domino: *admirationem faciam populo huic miraculo grandi et stupendo* (Is., XXIX, 14).

Insignis haec virgo vixit adhuc in ore hominum usque ad saecularis celebritatis honores ei recens exhibitos. Nunc vero beatis addenda caelicolis, multo nobis vivet utilior, impetratura patriae suae, de qua optime meruit, robur antiquae fidei; catholicae autem Ecclesiae, cuius fuit studiosissima, solamen ex reditu tot errantium filiorum. Interim, Deo confirmante novis prodigiis famam tantae sanctitatis, post editum decretum de approbatione virtutum in gradu summo, agitata iterum causa est et peculiaris instituta quaestio super tribus miraculis, a Deo per ven. Dei servam Ioannam patratis, de quibus SSm̃us D. N. Pius PP. X, decreto edito idibus decembribus superioris anni, constare edixit.

Unum supererat, iuxta sacri huius fori statuta, inquirendum: utrum beatorum caelitum honores ven. servae Dei Ioannae de Arc tuto decerni possent. Itaque, in generali conventu SS. RR. Congregationis habito coram SSm̃o D. N. Pio Papa X, pridie idus ianuarias volventis anni, Rm̃us Cardinalis Dominicus Ferrata, causae relator, discutiendum dubium proposuit: *an, stante approbatione virtutum et trium miraculorum, tuto procedi possit ad solemnem ven. servae Dei Ioannae de Arc beatificationem.* R.mi Cardinales et PP. Consultores, suffragium singuli ediderunt. SS.mus vero Pater, ab aperienda mente sua abstinuit distulitque supremum iudicium in alium diem, monitis qui aderant, ut in re tam gravi caeleste lumen implorarent.

Tandem hodierno laetissimo die, per solemnia divinae familiae Iesu, Mariae, Ioseph, idem SSmus Pater, sacra hostia pientissime litata in domestico sacello, nobiliorem aulam vaticanam ingressus ac pontificio solio assidens, ad se accersivit Rmos Cardinales Seraphinum Cretoni, SS. RR. Congregationi Praefectum, et Dominicum Ferrata, causae relatorem, una cum R. P. Alexandro Verde, sanctae fidei Promotore, meque infrascripto a secretis, iisque adstantibus solemniter pronunciavit, *tuto procedi posse ad solemnem ven. servae Dei Ioannae de Arc beatificationem.*

Hoc autem decretum publici iuris fieri, in acta SS. Rituum Congregationis referri, litterasque apostolicas sub plumbo de beatificationis solemnibus in patriarchali basilica vaticana, ubi primum licuerit, habendis, expediri iussit, nono calendas februarias anno millesimo noningentesimo nono.

S. Card. Cretoni, *Praefectus.*

L. ✠ S. D. Panici, Archiep. Laodicen., *Secretarius.*

II

VINDOBONEN.

DECRETUM CANONIZATIONIS BEATI CLEMENTIS MARIAE HOFBAUER, SACERDOTIS PROFESSI CONGREGATIONIS SS. REDEMPTORIS.

Super dubio: *an et de quibus miraculis constet in casu et ad effectum de quo agitur.*

Nondum vivis excesserat Ecclesiae Doctor illustris Alphonsus Maria Ligorius, quum ad institutam ab eo Familiam aditum petit adolescens, qui tanti Patris opus longe lateque esset propagaturus. Fuit is beatus Clemens Maria Hofbauer, qui sancti conditoris vestigia sic est persequutus, ut redivivus Ligorius videretur, plane dignus illo praeconio: *mortuus est pater eius, et quasi non est mortuus; similem enim reliquit sibi post se* (Eccl. XXX, 4); vel eo quod olim a filiis prophetarum dictum est: *requievit spiritus Eliae super Eliseum* (IV Reg., II, 15).

Ortus anno MDCCLI in Moravia oppido *Teswicz*, carus omnibus ac probatus, pueritiam adolescentiamque transegit. A pistoris arte, quam plures annos exercuit, ad longe nobiliorem panem populis comparandum destinatus, perfectioris vitae genus a tiburtino secessu, quasi a nova Thebaide, est auspicatus. Sex ibi menses quum delituisset, Vindobonam studiorum causa se contulit; mox Romae se Ligorianae familiae adscripsit. Sacerdotio auctus, missus est in Poloniam, qua in regione asperrimas difficul-

tates invicto animo superavit, ut eius gentis aeternae saluti prospiceret. Inde iniuria temporum amotus, Vindobonam rediit, quae urbs uberrimam sancto viro obtulit messem. Quamplurimos enim vitiorum daemonisve laqueis irretitos ad christianae vitae morem convertit; intermortuam fidem excitavit, sacramentorum usum frequentem invexit. Nec eo fructu contentus, Helvetiam, Daciam, Germaniam peragravit, Instituti sui domicilia multa constituit, quasi totidem fidei propugnacula contra ingruentes errores et solitos impetus inimicorum catholici nominis; nec a laboribus requievit, nisi quum Deus fidelem servum ac prudentem ad sempiterna gaudia vocavit, quod contigit Vindobonae anno MDCCCXX.

Haec est summa rerum, quas eximius Germaniae apostolus Clemens Maria Hofbauer in vita gessit, quibus post obitum meruit, in dies crescente fama sanctitatis eius et accedentibus prodigiis, in beatorum caelitum album referri a sa. me. Leone XIII, anno MDCCCLXXXVIII. Mox, instantibus plurimis ut fastigium honoribus imponeretur, id est ut in Sanctorum album eiusdem beati viri nomen accenseretur, praesertim quod duo vulgarentur eo deprecante patrata miracula, Sedis Apostolicae venia, accurata inquisitio in illa facta est, tabulaeque a SS. Rituum Congregatione recognitae ac probatae sunt.

Primum ordine propositionis accidit Neapoli mense martio an. MDCCCCV. Amalia Conte septimum iam mensem aegra trahebat, arthritide sicca laborans; qui morbus in dies ingravescens in insanabilem anchylosim cesserat. Admotâ fervidis cum precibus laevo genu icone beati Clementis, aegrota quae ante movendi artum erat omnino impos, proiecto sustentaculo, repente vita, motu, vigore praeditum habuit.

Alterum obtigit miraculum mense februario anno MDCCCXCVII, in Mallerdorfiensi coenobio sororum Franciscalium. Vigora Verzinger ex ea Familia, tuberculosi pulmonari affecta, ob superadditam pleuritidem acutam naturae pariter tubercularis, ad fatalem exitum properabat, eratque iam supremis munita sacramentis. Ecce autem sub finem novendialium precum, quae ad exorandum beatum Clementem fuerant institutae, quieto somno correpta et recreata Vigora, mane surrexit integre perfecteque sanata.

De binis hisce miraculis instituta est actio: nempe primum in duplici antepraeparatorio conventu apud Cardinalem Dominicum Ferrata, causae relatorem, V idus iunias anno MDCCCCIII, et denuo VI idus martias an. MDCCCCVIII; deinde in praeparatorio ad Vaticanum coacto pridie idus iulias eodem anno; denique in generali coetu coram Ssmo Domino nostro Pio Papa X in iisdem aedibus vaticanis habito pridie idus ianuarias ineuntis anni, in quo memoratus R.mus Cardinalis Dominicus Ferrata dubium

proposuit: *an, et de quibus miraculis constet in casu, et ad effectum de quo agitur.* Rmi Cardinales sacris tuendis Ritibus praepositi et Patres Consultores suffragium singuli protulere. At Ssmus Pater, omnium audita sententia, supremum iudicium distulit in alium diem et eos qui aderant hortatus est ut in re tanti momenti fervidas Deo funderent preces.

Hodierna vero auspicatissima die, Dominica III post Epiphaniam qua festum sacrae Familiae percolitur, Sacro devotissime peracto, idem Beatissimus Pater, nobiliorem aulam vaticanam ingressus et pontificio solio assidens, coram se sistere iussit Rmos Cardinales Seraphinum Cretoni, SS. RR. Congregationi Praefectum, et Dominicum Ferrata, causae relatorem, una cum R. P. Alexandro Verde, sanctae fidei Promotore, meque infrascripto a secretis, hisque adstantibus solemniter edixit, *constare de duobus propositis miraculis;* scilicet de primo: *instantaneae perfectaeque sanationis Amaliae Conte ab arthritide sicca in sinistro genu;* atque de altero: *instantaneae perfectaeque sanationis Vigorae Verzinger a tuberculosi pulmonari et pleuritide.*

Hoc insuper decretum evulgari et in SS. Rituum Congregationis acta referri iussit nono calendas februarias anno MDCCCCIX.

S. CARD. CRETONI, *Praefectus.*

L. ✠ S.

D. Panici, Archiep. Laodicen., *Secretarius.*

III

MONITUM

CIRCA EDENDA ET PUBLICANDA ACTA SERVORUM DEI VEL BEATORUM

Acta quae respiciunt vitam, virtutes et prodigia Servorum Dei vel Beatorum, quorum causis beatificationis et canonizationis manus apposuit sacra Rituum Congregatio, typis edi ac publici iuris fieri nequeunt, inconsulta eâdem sacra Congregatione, et absque licentia *nihil obstat* R. P. D. Promotoris sanctae fidei, vel Adsessoris ipsius sacri Consilii.

Datum Romae ex Secretaria SS. Rituum Congregationis, 12 Februarii 1909.

L. ✠ S.

D. Panici, Archiep. Laodicen., *Secretarius.*

S. POENITENTIARIA APOSTOLICA

LITTERAE

AD ORDINARIOS GALLIARUM, DE COMPOSITIONIBUS QUOAD BONA ECCLESIASTICA.

Venerabilibus in Christo Patribus Galliae Ordinariis, salutem et sinceram in Domino caritatem. — Neminem sane latet quanta animi fortitudine et constantia SSmus Dñus noster Pius divina providentia PP. X sacrosancta Ecclesiae iura adseruerit et iniquas leges postremis hisce annis in Gallia latas reprobaverit ac damnaverit. Idem vero Summus Pontifex apprime sollicitus pro salute animarum, quae suprema lex est et ultimus finis, cui terrena omnia subordinari oportet, memor caritatis Christi Domini, de quo scriptum fuit: « calamum quassatum non conte« ret, et linum fumigans non extinguet »,[1] luculenter ostendit infirmitati debilium, quoad fieri potest, indulgendum esse, ut errantes in viam aeternae salutis revocari queant.

Hunc porro in finem tributae fuerunt, per litteras ab E.mo Cardinali a secretis Status datas die 24 Septembris 1907, omnibus et singulis venerabilibus in Christo Patribus Galliarum Ordinariis amplae facultates pro iis, qui propriae conscientiae consulere cupiant postquam bona Ecclesiae erepta qualicumque titulo acceperint, vel bona ipsa, honestis de causis, acquirere postulent.

Quo autem melius innotescat mens Summi Pontificis in supradictis facultatibus tribuendis, simulque habeatur norma certa eas interpretandi et practice applicandi, Sanctitas Sua huic S. Poenitentiariae speciali mandato commisit, ut cum praelaudatis Galliarum Ordinariis communicaret ea quae sequuntur, quaeque in audientia diei 15 huius mensis ipsa Sanctitas Sua expresse probavit.

Nihil videlicet timendum est, ne ex aequa compositione iniustis bonorum Ecclesiae detentoribus concessa ipsius Ecclesiae iura in se pessumdentur seu minuantur. Primum enim per huiusmodi compositionem nullatenus relevantur praecipui spoliatores seu auctores iniquarum legum, quarum vi bonorum Ecclesiae direptio et alienatio consummata fuit. Deinde, tantum abest ut ea compositio obligationem integre restituendi pro ipsis iniustis detentoribus vel diffiteatur vel solum dissimulet, ut eam potius praesupponat, atque ostendat in Ecclesia ius plene vigens eam

[1] Is., XLII, 3.

exigendi. Siquidem qui per benignam compositionem alicuius rei partem condonat, eo ipso ostendit omnimodam sibi esse facultatem de ea re libere disponendi; qui autem compositionem petit vel solummodo acceptat, debitum suum manifeste recognoscit et profitetur.

Quae cum ita sint, sedulo cavendum est ne forte per rigidiorem quamdam agendi rationem, hac in re, suprema Romani Pontificis auctoritas circa bona Ecclesiae temporalia coarctari videatur, atque insuper adiuvetur ipsum consilium impiorum, qui eo demum spectant, ut animas pretioso D. N. I. C. sanguine redemptas in aeternum perdant. Multi enim sunt in Gallia, quorum in mente fidei lumen non penitus extinctum est, qui tamen, impellente temporalis lucri cupidine, bona Ecclesiae direpta accipere non dubitarunt. Hi autem si toto poenarum et obligationum rigore urgeri se senserint, harum difficultate territi, potius in peccato insordescere, quam iustis sanctae matris Ecclesiae querimoniis satisfacere eligent. Contingere etiam potest ut, imminente mortis periculo, propinqui seu haeredes morituroruum negent morem gerere postulantibus sacerdotem confessarium, veriti ne eius hortatu morituri ipsi de integra bonorum Ecclesiae restitutione rite disponant; atque ita fiet ut miseri, non obtenta admissorum absolutione, ac non sine gravi scandalo, e vivis decedant. Contra, per benigniorem compositionem dum spirituali debilium bono consulitur, aliqua saltem ex parte resarciuntur Ecclesiae damna, maiorque affulget spes fore ut etiam renitentiores, facili reconciliationis conditione allecti, ad salutarem poenitentiam bonamque frugem serius ocius deveniant.

Recolendum quoque est censurarum finem non esse solam criminis vindictam, sed praecipue resipiscentiam delinquentium.

Hinc factum est ut, in similibus adiunctis, Summi Pontifices, licet immutabilia Ecclesiae iura alte proclamaverint, aequam tamen compositionem semper et benignissime permiserint; quemadmodum peregisse constat, inter alios, Iulium III, anno 1554, cum Anglis; Clementem XI, anno 1714, cum Saxonibus; Pium VII, superiore saeculo, cum ipsis Gallis; et nuperrime Pium IX ac Leonem XIII cum Italis.

Ceterum normae peculiares in concedenda compositione servandae adeo perspicue definitae sunt in praefatis litteris Emi Cardinalis a secretis Status, ut nulla videantur indigere declaratione. Si qua tamen in praxi oborta fuerit dubitatio, pronum erit recurrere ad hanc ipsam S. Poenitentiariam, quae singulis, uti par est, absque mora faciet satis.

Datum Romae ex S. Poenitentiaria, die 16 Ianuarii 1909.

S. Card. Vannutelli, *Poenitentiarius Maior.*

L. ✠ S. I. Palica, *Secretarius.*

COMMISSIO DE RE BIBLICA

DE ORGANO OFFICIALI COMMISSIONIS BIBLICAE

Quum de expressa voluntate SS. D. N. Pii PP. X *Acta Apostolicae Sedis*, typis Vaticanis edita, sint unicum *Commentarium Officiale* ad « Constitutiones pontificias, leges, decreta, aliaque tum Romanorum Pontificum tum sacrarum Congregationum et Officiorum scita legitime promulganda et evulganda »; Emi DD. Cardinales Commissioni pontificiae de re biblica addicti, in coetu 14 Februarii huius anni in aedibus vaticanis habito, statuerunt ut praedicta Commissio ad actus suos publici iuris faciendos nullo alio deinceps promulgationis organo uteretur.

Romae, die 15 Februarii anno 1909.

Fulcranus Vigouroux, Pr. S. S.,
L. ✠ S. Laurentius Ianssens, O. S. B.,
Consultores ab actis.

DIARIUM ROMANAE CURIAE

S. CONGREGAZIONE CONCISTORIALE

NOMINE

7 Gennaio 1909. — Con decreto concistoriale la sede vescovile di Comacchio è stata dichiarata immediatamente soggetta alla S. Sede;

— Con Bolla pontificia l'Emo Sig. Card. Giulio Boschi, Arcivescovo di Ferrara, è stato anche nominato Vescovo di Comacchio;

— Con Bolla pontificia Mons. Pasquale Morganti, Arcivescovo di Ravenna, è stato anche nominato Vescovo di Cervia.

1 Febbraio 1909. — Con decreto concistoriale, da spedirsi per Bolla, Mons. Giovanni Battista Pitaval, Vescovo titolare di Sora, è stato promosso alla sede metropolitana di Santafè negli Stati Uniti d'America;

— Con decreto concistoriale, da spedirsi per Bolla, Mons. Giovanni Grimes, del clero di Syracuse, è stato promosso alla chiesa titolare Vescovile di Imeria e deputato Coadiutore con successione di Mons. Patrizio Ludden, Vescovo di Syracuse.

S. CONGREGAZIONE DEI RITI

9 Febbraio 1909. — Nel palazzo apostolico vaticano si è tenuta la sacra Congregazione particolare dei Riti, con decreto 9 Dicembre 1908 sostituita alla Congregazione ordinaria rotale, nella quale dagli Emi e Rmi Sig. Cardinali e dai Rmi Prelati Officiali si è giudicato: 1° intorno alla validità ed al rilievo del processo apostolico costruito nell'archidiocesi di Napoli sopra la fama di santità della vita, delle virtù e dei miracoli in genere del Ven. Giustino de Jacobis, Vescovo di Nilopoli e Vicario Apostolico dell'Abissinia, della congregazione della Missione; 2° intorno alla validità dei processi apostolici ed ordinarî costruiti per la causa di beatificazione e canonizzazione della Ven. Maria Margherita Dufrost de Lajemmerais, vedova D'Yonville, istitutrice delle Suore di carità in Montreal; 3° intorno allo stesso dubbio per la causa di beatificazione e canonizzazione della Ven. Maria Adeodata Pisani, monaca professa Benedettina nel monastero di S. Pietro in Malta; 4° intorno alla validità del processo apostolico costruito nella Curia di Malines sopra i miracoli che si asseriscono da Dio operati per intercessione della Ven. suor Anna di S. Bartolomeo, monaca professa Carmelitana scalza; 5° intorno al culto, in ossequio ai decreti di Urbano VIII, non mai prestato al Ven. Paolo Cafaro, sacerdote professo della congregazione del Ssmo Redentore; 6° finalmente intorno allo stesso dubbio per la causa di beatificazione e canonizzazione della Ven. Anna Maria Javouhey, fondatrice delle Suore di S. Giuseppe di Cluny.

S. PENITENZIERIA APOSTOLICA

NOMINA

5 Febbraio 1909. — Il S. Padre, con lettera dell'Emo Signor Card. Serafino Vannutelli, Penitenziere Maggiore, si è degnato di nominare Canonista della S. Penitenzieria il Rev. D. Enrico Spadorcia, parroco di S. Maria Maggiore in Roma.

SEGRETERIA DI STATO

AVVISO DI CONCORSO

E' aperto il concorso ad un posto di scrittore-calligrafo nella Segreteria di Stato di Sua Santità, Sezione dei Brevi Apostolici. Coloro che intendono prendervi parte, debbono inviare a Mons. Cancelliere dei Brevi Apostolici (Vaticano), non più tardi della fine del corrente mese, la relativa domanda, corredata dai documenti riguardanti le loro qualità morali e religiose. A richiesta ed a voce si daranno gli opportuni schiarimenti.

NOMINE

Il S. Padre, con biglietto della Segreteria di Stato, si è degnato di nominare:

26 Gennaio 1909. — Il Rev. D. Enrico Ponti, Officiale minore della S. Congregazione del Concilio.

7 Febbraio 1909. — S. E. Rma il Sig. Card. Gaetano de Lai, Segretario della S. Congregazione Concistoriale, Protettore delle Suore della Provvidenza.

8 Febbraio — S. E. Rma il Sig. Card. Sebastiano Martinelli, Prefetto della S. Congregazione dei Riti.

9 Febbraio. — Mons. Federico Cattani e Mons. Giuseppe Mori, Prelati Uditori della S. Rota Romana;

— Mons. Michelangelo Bovieri, Sotto-Segretario della S. Congregazione dei Sacramenti;

— Il Rev. D. Roberto Vicentini ed il Rev. D. Augusto Fidecicchi, Officiali minori della S. Congregazione dei Religiosi.

ONORIFICENZE

Il Santo Padre si è degnato di conferire:

Il cavalierato dell'Ordine di S. Gregorio Magno (classe civile) al Sig. Alberto Havenseth di Aversa;

La medaglia *Benemerenti* in argento al Sig. Michele Kuszka di Leopoli;

La croce *pro Ecclesia et Pontifice* alla signora Baronessa Lidia de Hoffmann, della diocesi di Trento; ed alla signora Elisabetta de Schönberg-Roth-Schönberg, della diocesi di Bressanone.

La Santità di nostro Signore, con biglietto di S. E. Rma il Sig. Card. Merry del Val, si è degnato di nominare il Sig. Avv. Giuseppe Patriarca, Procuratore legale dei sacri Palazzi Apostolici.

MAGGIORDOMATO DI SUA SANTITÀ

NOMINE

Camerieri segreti soprannumerari:

Il Rev. D. Giuseppe Zuk, dell'archidiocesi di Leopoli;
Il Rev. D. Basilio Zotdak, » »
Il Rev. D. Stefano Horodecki, » »
Il Rev. D. Gustavo Klug, dell'archidiocesi di Olmutz.

Cameriere segreto di Spada e Cappa soprannumerario:

Il Sig. Conte Ottone Figarolo di Groppello di Torino.

Cameriere d'onore in abito paonazzo:

Il Rev. Aureliano Schiavone, arciprete di Ripabottoni (dioc. di Larino).

ONORIFICENZE

Il S. Padre su proposta di S. E. Rma Mons. Maggiordomo, si è degnato di conferire le seguenti distinzioni ai sottoindicati Camerieri segreti e Camerieri di onore di Spada e Cappa soprannumerari:

La Placca dell'Ordine di S. Gregorio Magno al Sig. Comm. Giacomo Bernard, già insignito della Commenda del medesimo Ordine;

La Commenda dell'Ordine di Pio IX al Sig. Marchese Patrizio Mac Swiney;

La Commenda dell'Ordine di S. Gregorio Magno al Sig. Cav. Pietro Floridi;

La medaglia *Benemerenti* in oro:

Al Sig. Conte Vincenzo Macchi;
» Barone Ernesto Schönberg–Roth–Schönberg;
» Barone Felice Roeder de Diersburg;
» Barone Antonio de Leherer;
» Conte Vincenzo Senni;
» Conte Enrico Pocci;
» Conte Pietro Chiassi;
» Comm. Guglielmo Christmas;
» Comm. Luigi Rossi de Gasperis;
» Comm. Guglielmo Alliata;
» Ing. Aristide Leonori;
» Cav. Giuseppe Frascari;
» Prof. Edoardo Persiani;
» Prof. Giorgio Stara–Tedde;
» Antonio De Falloux Schuster;
» March. Luigi Zacchia Rondinini;
» Avv. Giuseppe Sterbini;
» Avv. Giuseppe Grazioli;
» Prof. Giuseppe Fornari;
» Giovanni Ladelci;
» Conte Adriano Aloisi–Masella;
» Cav. Luigi Bersani;
» Avv. Giuseppe Casini;
» Prof. Pietro De Sanctis;
» Cav. Camillo Serafini;
» Cav. Paolo Croci;
» Comm. Pio Folchi;
» Comm. Paolo Pericoli.